

این حال، همان گونه که در قضیه *Shuttlesworth v. City of Birmingham*^۴ آمده است، حق بر اعتراضات مسالمت آمیز در نظام حقوقی ایالات متحده، یک حق مطلق نبوده و مقامات دولتی نمی توانند به صلاح دید خود یک اجتماع عمومی را ممنوع اعلام نمایند. در هر صورت، دولت می تواند محدودیت هایی را بر زمان، مکان و شیوه اجتماعات مسالمت آمیز وضع نماید مشروط بر اینکه الزامات قانون اساسی رعایت شود. محدودیت های زمانی، مکانی و مرتبط با شیوه اجتماعات، تا به آنجا مجاز می باشد که بدون استناد به سخنرانی های تنظیم شده باشد و به قدری بایستی مضیق تفسیر شود که منافع قابل توجه دولتی را تأمین نموده و راهها و کانال های جایگزین متناسبی را برای تبادل اطلاعات فراهم نماید.

واکاوای التزامات حق بر اعتراضات در نظام حقوقی ایالات متحده بر مبنای تعهدات حقوق بشری ایالات متحده

۱- مسالمت آمیز بودن

این حق فقط نسبت به تجمعات مسالمت آمیز اعمال می شود و اعتراضات خشونت آمیز را در بر نمی گیرد. این التزام از اصلاحیه اول قانون اساسی ایالات متحده پیش بینی شده است و مسالمت آمیز بودن به معنای عدم تهدید نسبت به ایمنی عمومی یا امنیت ملی می باشد. البته مسالمت آمیز فقط به معنای آن نیست که برگزارکنندگان و شرکت کنندگان در یک اجتماعات، بایستی از انجام اقداماتی که با ایمنی عمومی یا امنیت ملی آمریکا در تعارض باشد، خودداری نمایند بلکه به این معنا نیز می باشد که همان گونه که در بخش مربوط به محدودیت توسل به زور توسط نیروهای پلیس و امنیتی آمریکا خواهد بود، این نیروها نیز بایستی از توسل به زور علیه جمعیت شرکت کننده در جریان یک اعتراضات مسالمت آمیز خودداری نمایند که متأسفانه رعایت این بعد دوم از التزام مسالمت آمیز اعتراضات در رویه عملی پلیس و سیاستمداران ایالات متحده دیده نمی شود.

۲- موقتی بودن

اجتماعات فعالیت های موقتی بوده اما هیچ

تعریفی از مفهوم موقتی بودن وجود نداشته و این که چه مدت زمانی لازم می باشد تا یک اجتماع به طول انجامد؛ مهم نمی باشد. دادگاه اروپایی حقوق بشر در قضیه *او اوا مولتر* در مقابل مجارستان (۲۰۰۸) تصریح نمود که هشت ساعت یک زمان مناسب برای شرکت کنندگان به منظور بیان اعتراض خود می باشد و تصمیم پلیس برای پراکنده نمودن جمعیت پس از این مدت زمانی، غیرمعمول خواهد بود. هم چنین در این قضیه، این امر که امکان اختلال فعالیت های روزانه توسط اجتماعات وجود دارد، به رسمیت شناخته شد.

۳- اخذ مجوز پیش از برگزاری اجتماعات

در نظام قانون گذاری ایالات متحده، شرط اخذ مجوز پیش از برگزاری اجتماعات ذکر نشده است و اصولاً ترتیب دهندگان تظاهرات لازم نیست تا به لحاظ قانونی اقدام به اخذ مجوز پیش از برگزاری اجتماعات اقدام نمایند. با این حال، بر طبق رویه موجود در ایالات متحده، ترتیب دهنده یک اجتماعات، معمولاً پیش از برگزاری اجتماعات از پلیس محلی یا سایر نهادهای صلاحیت دار دولتی و حاکمیتی اقدام به اخذ مجوز می نمایند.^۵ درخواست مجوز برای برگزاری یک اجتماعات معمولاً به اطلاعاتی در ارتباط با زمان، تاریخ دقیق و موقعیت جغرافیایی مکان برگزاری اجتماعات نیازمند می باشد. فرمانداری های محلی در ایالات متحده می توانند در چارچوب حدود و ثغوری که

۹۹ در نظام قانون گذاری ایالات متحده، شرط اخذ مجوز پیش از برگزاری اجتماعات ذکر نشده است و اصولاً ترتیب دهندگان تظاهرات لازم نیست تا به لحاظ قانونی اقدام به اخذ مجوز پیش از برگزاری اجتماعات اقدام نمایند. با این حال، بر طبق رویه موجود در ایالات متحده، ترتیب دهندگان یک اجتماعات، معمولاً پیش از برگزاری اجتماعات از پلیس محلی یا سایر نهادهای صلاحیت دار دولتی و حاکمیتی اقدام به اخذ مجوز می نمایند.

۶۶

به موجب تصمیمات و آرای دیوان عالی ایالات متحده بر مبنای اصلاحیه اول قانون اساسی مقرر شده عمل می کنند، دولت هم چنین می تواند مقررات خاص و ویژه ای را وضع نماید که التزامات دیگری را برای اجتماعاتی که در نزدیکی مراکز عمومی و دولتی عمده برگزار می شوند، مقرر دارد.

۴- ممنوعیت یا محدودیت توسل به زور توسط نیروهای انتظامی و امنیتی

شرط ممنوعیت یا محدودیت توسل به زور توسط نیروهای انتظامی و امنیتی، یکی از شروط اصلی اعتراضات در نظام قانون گذاری ایالات متحده می باشد. در این خصوص، بعد مسالمت آمیز اعتراضات همان گونه که در بخش قبلی نیز مورد اشاره قرار گرفت هم متوجه شرکت کنندگان در اعتراضات و هم متوجه نیروهای انتظامی و امنیتی است. به عبارت دیگر، نیروهای انتظامی و امنیتی نیز بایستی از توسل به زور که موجب به هم خوردن وجه مسالمت آمیز بودن یک اعتراضات می گردد، خودداری ورزند. قانون اساسی ایالات متحده آمریکا شماری از حقوق را برای مظنونین و محکومین به رسمیت شناخته است که از جمله آن ها می توان به اصل مصون بودن از تفتیش و تعقیب غیرمنطقی، هشدارهای لازم توسط مأمورین انتظامی پیش از بازداشت و... اشاره کرد. هم چنین این التزام در اسناد مختلفی حقوقی داخلی و حتی محلی ایالات متحده آمده است از جمله برای نمونه اداره پلیس فرگوسن از یک سیاست چهار ساله مدون برخوردار است که تصریح می دارد که به هیچ وجه از تبعیض نژادی یا تعقیب افراد بر اساس معیارهای نژادی چشم پوشی نخواهد نمود. در این سیاست تصریح شده است که: «بازداشت افراد بر مبنای تبعیض نژادی، غیراخلاقی و غیرقانونی بوده و گسترش عدم اعتماد به مأمورین اجرای قانون را در جامعه ای که ما زندگی می کنیم؛ تقویت می نماید».

علاوه بر اسناد حقوقی داخلی ایالات متحده در ارتباط با ممنوعیت یا محدودیت توسل به زور توسط نیروهای پلیس و امنیتی، اسناد حقوقی بین المللی ناظر بر نحوه رفتار مأموران انتظامی و امنیتی با شرکت کنندگان در اعتراضات وجود دارد از جمله آن می توان به قواعد رفتاری توسل به زور مأموران انتظامی که توسط سازمان ملل متحد